

(uten bilder)

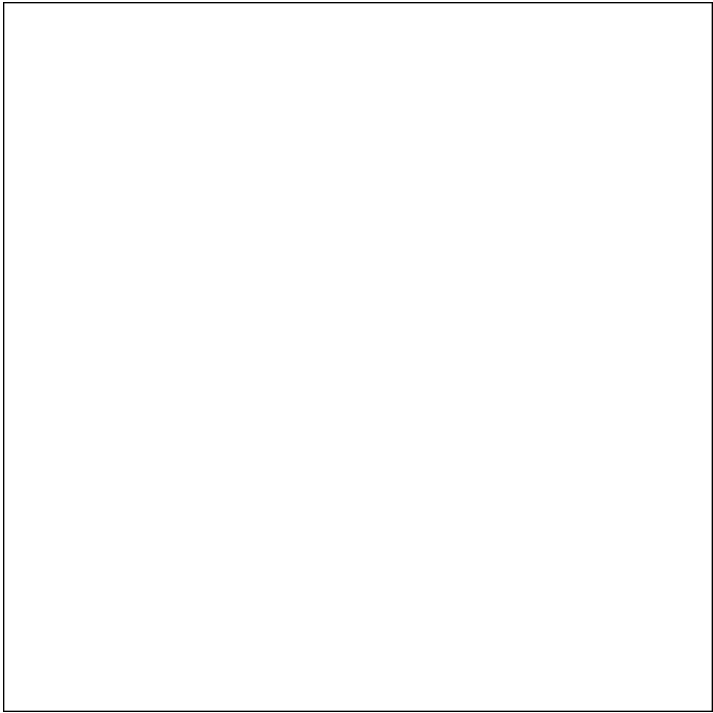
nivå 4

persisk / nynorsk

Marzieh Mohammadian Haghighi!

Wiehan de Jager

Zulu folktale

Honninguidens hemn

انیمه پرندہ ی سلی لہا

Barnebøker for Norge

barnebok.no

انیمه پرندہ ی سلی لہا / Honninguidens

hemn

Skrevet av: Zulu folktale

Illustrert av: Wiehan de Jager

Oversatt av: Marzieh Mohammadian Haghighi (fa),
Espen Stranger-Johannessen, Martine Rørstad

Sand (nn)

Denne fortellingen kommer fra African Storybook
(africanstorybook.org) og er videreformidlet av
Barnebøker for Norge (barnebok.no), som tilbyr
barnebøker på mange språk som snakkes i Norge.

Dette verket er lisensiert under en Creative Commons

[Navngivelse 3.0 Internasjonal Lisens.](https://creativecommons.org/licenses/by/3.0/deed.no)

<https://creativecommons.org/licenses/by/3.0/deed.no>

این داستان نگده پرنده ی عسل نما و مرد حریصی به نام گینگوله می باشد. یک روز زمانی که گینگوله برای شکار بیرون رفته بود صدای نگده را شنید. خیال خوردن عسل، دهان گینگوله را به آب انداخت. او ایستاد و با دقت گوش کرد و آنقدر جستجو کرد تا اینکه بالاخره پرنده را در بالای درخت دید. ”جیک جیک - جیک جیک - جیک جیک“، صدای حرکت پرنده روی برگ ها شنیده می شد، وقتی که از این درخت به آن درخت می پرید. او ”جیک جیک - جیک جیک - جیک جیک“ می کرد، و هر از گاهی متوقف می شد تا اینکه مطمئن شود که گینگوله دارد او را دنبال می کند.

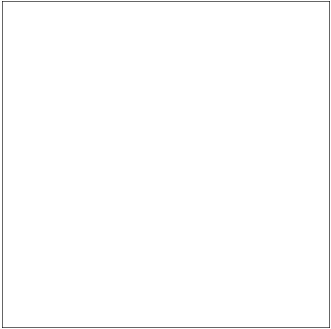
...

Dette er historia om Ngede, honningguiden, og ein grådig ung mann ved namn Gingile. Ein dag medan Gingile var ute på jakt, kalla Ngede på han. Gingile fekk vatn i munnen ved tanken på honning. Han stoppa og lytta oppmerksomt, og leitte til han såg fuglen i greinene over hovudet sitt. ”Tsjitikk, tsjitikk, tsjitikk”, kvitra den vesle fuglen i det han flaug til det neste treet, og det neste. ”Tsjitikk, tsjitikk, tsjitikk”, kalla han, og stoppa innimellom for å forsikra seg om at Gingile følgde etter.

Efter ein halvtime nådde dei eit stort vilt fikentre. Ngede hoppa rundt som ein galen blant greinene. Han slo seg ned på ei grein og strekte hovudet mot Gingile som om han sa: "Her er det! Kvi for brukar du så lang tid?" Gingile kunne ikkje sjå nokre bier frå under treet, men han stote på Ngede.

...

کرده بود.
 در همان لحظه که به آن رسید، اما به نگرانی درخت در پشته در بیرون بیرون؟ گنگله می پرسد: "چرا اینقدر
 وقت می برد؟" گنگله می گوید: "چرا اینقدر وقت می برد؟" گنگله می گوید: "چرا اینقدر وقت می برد؟"
 و او در بیرون بیرون بیرون بیرون بیرون بیرون بیرون بیرون بیرون بیرون بیرون بیرون بیرون بیرون بیرون
 بعد از نیم ساعت، آنها به یک درخت دیگر رسیدند. گنگله می پرسد: "چرا اینقدر وقت می برد؟" گنگله می گوید: "چرا اینقدر وقت می برد؟"

بنابراین گینگوله نیزه ی شکارش را در پایین درخت گذاشت و مقداری شاخه ی کوچک جمع کرد و آتش کوچکی درست کرد. وقتی که آتش خوب می سوخت، او یک چوب خشک بلند را در قلب آتش قرار داد. این چوب به اینکه دود زیادی تولید می کند مشهور بود. او طرف سرد چوب را با دندانش گرفت و در حالیکه چوب می سوخت و دود می کرد شروع به بالا رفتن از تنه ی درخت کرد.

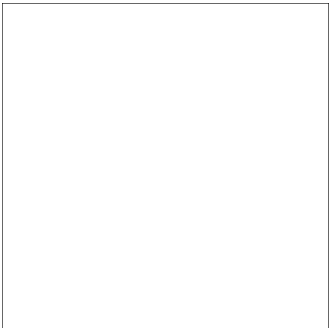
...

Så Gingile la spydet sitt ned under treet og samla nokre tørre kvistar og tende eit lite bål. Då elden brann godt, stakk han ein lang, tørr kjepp inn i hjartet av bålet. Denne veden var kjend for å laga mykje røyk medan han brann. Han byrja å klatra medan han heldt den kjølege enden av kjeppen mellom tennene.

Og på den måten, når borna til Gingile hører fortellinga om Ngede, respekterer dei den vesle fuglen. kvar gong dei sankar honning sørger dei for å gje den største delen av vokskaka til honningguiden!

...

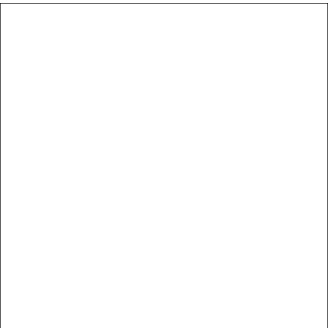
ی وینا برائین، از وقتی که بچه های گیتگله داستان را شنیدند برای پرنده ی که چوچو اجیرالم شدند. هر وقت که وصل پرنده می کشد، سعی می کنند که او را نجات دهند. از شنیدن این داستان بچه های گیتگله یاد گرفتند که پرنده ی نجات دهنده را باید با احترام و محبت نگاه کرد. هر وقت که وصل پرنده می کشد، سعی می کنند که او را نجات دهند. از شنیدن این داستان بچه های گیتگله یاد گرفتند که پرنده ی نجات دهنده را باید با احترام و محبت نگاه کرد.

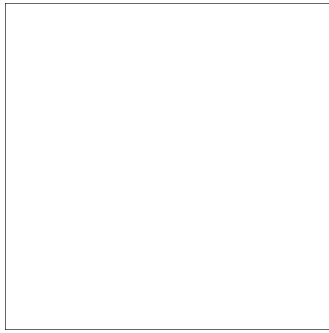

Snart kunne han høyra summinga til dei travle biene. Dei kom inn og ut av eit holrom i trestammen – bolet deira. Da Gingile nådde bolet, dytta han den rykande enden inn i holrommet. Biene fór ut, sinte og klare til angrep. Dei flaug bort sidan dei ikkje likte røyken – men ikkje før dei hadde gjeve Gingile nokre smertefulle stikk!

...

سخت به سرعت با سر بلند بودند و بدجنس بودند و بدجنس بودند و بدجنس بودند. او را نجات دادند. از شنیدن این داستان بچه های گیتگله یاد گرفتند که پرنده ی نجات دهنده را باید با احترام و محبت نگاه کرد. هر وقت که وصل پرنده می کشد، سعی می کنند که او را نجات دهند. از شنیدن این داستان بچه های گیتگله یاد گرفتند که پرنده ی نجات دهنده را باید با احترام و محبت نگاه کرد.

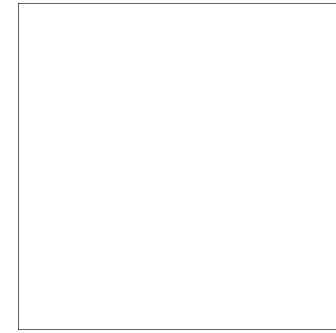

وقتی که زنبورها بیرون بودند، گینگوله دستش را به داخل لانه فشار داد. او یک مشت پر از شانه ی عسل سنگین که از آن عسل غلیظ می چکید و پر از زنبورهای کوچک بود بیرون آورد. او با دقت شانه ی عسل را در داخل کیسه ای که بر روی شانه اش حمل می کرد قرار داد. و شروع کرد به پایین آمدن از درخت.

...

Då biene var ute, stakk Gingile handa si inn i bolet. Han tok ut handfuller med tunge vokskaker som draup av herleg honning og var fulle av feite, kvite larvar. Han la vokskakene forsiktig i veska han bar på skuldra og byrja å klatra ned frå treet.

قبل از اینکه پلنگ به گینگوله ضربه بزند، او با عجله فرار کرد به پایین درخت. به خاطر اینکه عجله داشت او شاخه را گم کرد، و با یک ضربه ی سنگین روی زمین فرود آمد وزانویش پیچ خورد. او با سرعتی که در حد توانش بود لنگان لنگان دور شد. از خوش شانسی او، پلنگ هنوز خیلی خواب آلود بود که بخواهد او را تعقیب کند. آن پرنده ی عسل نما انتقامش را گرفت. و گینگوله درس عبرت گرفت.

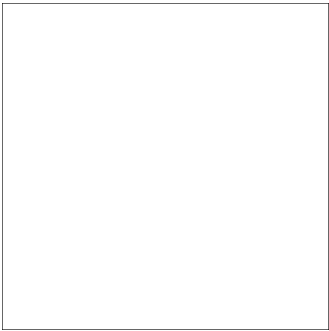
...

Før Leopard kunne svinga labben etter Gingile, skunda han seg ned frå treet. I hastverket bomma han på ei grein og landa med eit høgt brak på bakken og forstua ankelen. Han hinka vidare så fort han kunne. Heldigvis for han var Leopard enno for søvning til å jaga han. Ngede, honningguiden, hadde fått hemnen sin. Og Gingile hadde fått seg ein lærepenge.

Gingile klatra, men lurte på kvifor han ikkje hørde den sedvanlege summinga. "Kanskje bolet er djupt inne i treet", tenkte han for seg sjølv. Han drog seg opp etter ei anna grein. Men i staden for bolet, stira han inn i auga til ein leopard! Leopard var veldig sint fordi søvnen hennar vart så brått avbrote. Ho kneip att auga og opna munnen for å visa dei veldig lange og skarpe tennene sine.

...

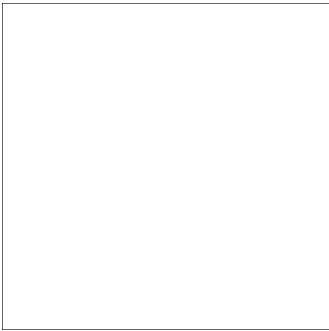
گینگله کله ترا، در لورته پناه که بفرده دن سدا صمومله ویز ویز زینورهار را نمیشنید. او با جودش فکر می کرد، "شاید بوله در عمق تنه ی درخت است." او جوجه ی دگرگی کشاند. ولی نه جای کنده او نه صورت یک پلنگ چشمه شده پانگه جلی صیانی بود که این قدر بد از جواش برنده بود. او جوجه جیره را تیکه تیکه کرد، دهانش را باز کرد تا دندان ها ی جلی بزرگ و جلی تیریش ها ی را نشان دهد.

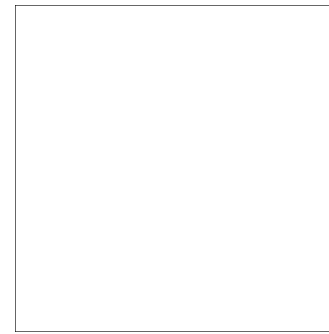
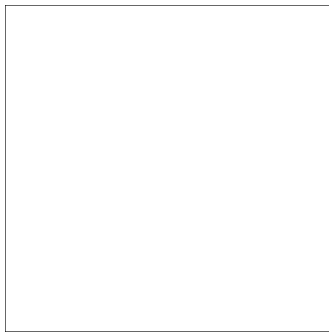

Ngede såg ivrig på alt Gingile gjorde. Han venta på at han skulle leggja igjen ei tjukk vokskake som ei takkegåve til honningguiden. Ngede svinsa frå grein til grein, nærare og nærare bakken. Til slutt nådde Gingile foten av treet. Ngede sat på ein stein nær guten og venta på påskjøninga si.

...

نگده همه ی کارهایی که گینگله داشت انجام می داد را مشتاقانه تماشا می کرد. او مشتقرگینگله بود که یک قسمت بزرگ از شاخه ی عسل را باقی گذاشت و نه عواید بزرگی به پرند ی عسل بهد. نگده تنه ی از این شاخه به این شاخه رسید. پرند، ونه زمین بزرگ و بزرگتر شد. سرانجام گینگله به پایتخت درخت رسید. نگده روی یک تخته سنگ بزرگ گینگله نشست و منتظر پادشاهی بود.

ولی گینگیله آتش را خاموش کرد، نیزه اش را برداشت و به سمت خانه راه افتاد و به نگده توجه نکرد. نگده با عصبانیت گفت، "ویک-تورر! ویک-تورر!" گینگیله ایستاد، و به پرنده ی کوچک نگاه کرد و بلند بلند خندید. "تو مقداری عسل می خواهی دوست من؟ آره! ولی من همه ی کارها را خودم کردم، و کلی نیش خوردم و زنبورها مرا گزیدند. چرا باید این عسل دوست داشتنی را با تو قسمت کنم؟" سپس او به راهش ادامه داد. نگده خیلی عصبانی بود! این راه مناسبی برای رفتار با او نبود! اما او تاوان کار خود را می دهد!

...

Men Gingile sløkte bålet, plukka opp spydet, byrja å gå heim og oversåg fuglen. Ngede ropte sint: "SI-ger, SI-ger!" Gingile stoppa og stira på den vesle fuglen og lo høgt. "Du vil ha litt honning, du, vesle ven? Ha! Men eg gjorde alt arbeidet og fekk alle stikka. Kvifor skulle eg dela noko av denne herlege honningen med deg?" Ngede var rasande! Dette var då ingen måte å behandla han på! Men han skulle få hemnen sin.

چند هفته بعد یک روز گینگیله دوباره صدای نگده را شنید. او عسل خوشمزه را به یاد آورد، و یک بار دیگر مشتاقانه آن پرنده را دنبال کرد. بعد از اینکه گینگیله را در طول جنگل هدایت کرد، نگده ایستاد تا روی یک درخت تیغ دار چتر مانند استراحت کند. گینگیله فکر کرد، "آهان". "کندو باید در این درخت باشد." او سریعاً آتش کوچکش را درست کرد و شروع به بالا رفتن کرد، شاخه ی دوددار را با دندانش گرفت. نگده نشست و تماشا کرد.

...

Ein dag fleire veker seinare hørde Gingile igjen kallet frå Ngede. Han hugsa den herlege honningen og følgde ivrig etter fuglen nok ein gong. Etter at han hadde leidd Gingile langs skogkanten, stoppa han for å kvila i eit stort akasietre. "Å", tenkte Gingile. "Bolet må vera i dette treet." Han tende raskt det vesle bålet sitt og byrja å klatra med den rykande greina mellom tennene. Ngede sat og venta.